12/11/2026

Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός στον Ι. Ναό Αγίου Μηνά Ναούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 10 Νοεμβρίου το απόγευμα ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας χοροστάτησε στον Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Μηνά Ναούσης. Τον θείο λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων

Της εκκλησιαστικής τάξεως επιμελήθηκε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος, Αρχιερατικός Επίτροπος Ειρηνουπόλεως και προϊστάμενος του Ιερού Ναού.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

Στρατείαν κατέλιπες τήν κοσμικήν, ἀθλητά, οὐράνιον εἴληφας τήν κληρουχίαν,

σοφέ, καί στέφος ἀμάραντον».

Ἀνάμεσα στούς μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας μας περίοπτη θέση κατέχουν οἱ λεγόμενοι στρατιωτικοί ἅγιοι, οἱ ἅγιοι ἐκεῖνοι πού στήν ἐπίγεια ζωή τους ὑπῆρξαν στρατιῶτες. Εἶναι ἐκεῖνοι τούς ὁποίους οἱ πιστοί, λόγῳ τῆς στρατιωτικῆς τους ἰδιότητος, τούς αἰσθανόταν ὡς ἰσχυρότερους προστάτες καί φύλακές τους ἀπό τούς πολυώνυμους ἐχθρούς καί τούς ποικίλους κινδύνους πού ἀντιμετώπιζαν. Εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σήκωσαν μεγαλύτερο βάρος ὁμολογίας, γιατί ἄν καί ὡς στρατιῶτες ὄφειλαν νά ὑπακούουν ἀπόλυτα στόν ἐπίγειο βασιλέα τόν ὁποῖο ὑπηρετοῦσαν, ἐκεῖνοι προτιμοῦσαν νά πειθαρχοῦν «Θεῷ μᾶλλον ἤ ἀνθρώποις».

Ἕνας τέτοιος στρατιώτης ἦταν καί ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος ἔνδοξος μεγαλομάρτυς Μηνᾶς. Ἕνας πιστός καί γενναῖος στρατιώτης, ὁ ὁποῖος ὅμως, ὅταν κλήθηκε νά ἐπιλέξει μεταξύ τοῦ ἐπιγείου καί τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως, προτίμησε τόν ἐπουράνιο, προτίμησε τήν πίστη καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ κόσμου, ἔστω καί ἄν ἡ ἀγάπη πρός τόν Χριστό ἦταν ταυτόσημη μέ τή θυσία τῆς ζωῆς του, ἦταν ταυτόσημη μέ τό μαρτύριο.

Ἔτσι ἐγκατέλειψε ὁ ἅγιος Μηνᾶς «τήν στρατείαν τοῦ κόσμου» καί ἀφοσιώθηκε ὁλοκληρωτικά στόν στρατό τοῦ Χριστοῦ, ἀφοσιώθηκε ἀπόλυτα στόν πνευματικό ἀγώνα, στόν πόλεμο ἐναντίον τοῦ ἀντικειμένου, στίς μάχες ἐναντίον τῶν ὁρατῶν καί ἀοράτων ἐχθρῶν, στήν πάλη ἐναντίον τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου πού ἀντιστρατεύεται μέσα μας «τόν νέον, τόν κατά Θεόν κτισθέντα».

Καί δέν ἔκανε κάτι παράξενο ἤ κάτι ἀσυνήθιστο, ἔκανε αὐτό πού ὀφείλει νά κάνει ὁ κάθε πιστός. Γιατί ὁ κάθε πιστός εἶναι στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι καί ὀφείλει νά εἶναι ἐνδεδυμένος τά ὅπλα τοῦ πνεύματος. Εἶναι καί ὀφείλει νά εἶναι ἀνά πᾶσα στιγμή ἕτοιμος νά ἀποκρούσει τίς ἐπιθέσεις τοῦ ἀντικειμένου.

Αὐτός εἶναι ὁ τρόπος ζωῆς τόν ὁποῖο ἀκολούθησε κατά τή διάρκεια τῆς ἐπιγείου ζωῆς του ὁ ἑορταζόμενος σήμερα ἅγιος μεγαλομάρτυς Μηνᾶς. Καί γι᾽ αὐτό τήν ὥρα πού ὁ Χριστός τόν ἐκάλεσε νά ὁμολογήσει τό ὄνομά του ἐνώπιον ἐθνῶν καί βασιλέων, τόν ὁμολόγησε μέ πίστη καί σταθερότητα.

Αὐτή ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως τόσο μέ τά λόγια ὅσο καί μέ τά ἔργα μας εἶναι ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τοῦ κάθε πιστοῦ, ἀνεξαρτήτως τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς του· εἴτε εἶναι κληρικός εἴτε εἶναι μοναχός εἴτε εἶναι λαϊκός. Ὅλοι καλούμεθα νά ἀγωνισθοῦμε γιά νά ζήσουμε ὅπως θέλει ὁ Χριστός. Ὅλοι καλούμεθα νά ὁμολογοῦμε τήν πίστη μας στόν Χριστό καί μέ τόν λόγο καί, κυρίως, μέ τή ζωή μας. Κανείς δέν ἐξαιρεῖται ἀπό αὐτή τήν ὑποχρέωση, γιατί εἶναι ἀδιάρρηκτα συνδεδεμένη μέ τήν ἰδιότητα τοῦ χριστιανοῦ.

Ὅποιος λέγει ὅτι εἶναι μαθητής τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ζεῖ ὅπως ἐκεῖνος νομίζει, ἀγνοώντας τίς ἀρχές τῆς πίστεως καί ἀδιαφορώντας γιά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ,

αὐτός εἶναι μαθητής τοῦ Χριστοῦ μόνο στά λόγια καί στήν ταυτότητα.

Ὅποιος λέγει ὅτι εἶναι μαθητής τοῦ Χριστοῦ καί δέν προσπαθεῖ νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τίς ἀδυναμίες καί τά πάθη του, νά καθάρει τόν νοῦ του ἀπό ἐφάμαρτους λογισμούς, νά ἀντισταθεῖ στούς πειρασμούς καί νά ἀποφύγει τίς παγίδες τοῦ πονηροῦ, αὐτός δέν λέγει τήν ἀλήθεια.

Ὅποιος λέγει ὅτι εἶναι μαθητής τοῦ Χριστοῦ καί δέν ἐνδύεται τήν πνευματική πανοπλία πού μᾶς συστήνει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, γιά νά ἀγωνισθεῖ «ὡς καλός στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ», αὐταπατᾶται καί βρίσκεται στήν πραγματικότητα μακριά του.

Τό ἴδιο καί ὅποιος λέγει ὅτι εἶναι μαθητής τοῦ Χριστοῦ καί δέν ἐκκλησιάζεται συστηματικά, δέν προσεύχεται, δέν ἔχει μυστηριακή ζωή, καί αὐτός πόρρω ἀπέχει ἀπό τό νά ἀνήκει στούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ.

Καί ἀκόμη ὅποιος ἐμπλέκεται στίς βιοτικές μέριμνες, ἐπιδιώκει τή φιλία τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ κόσμου καί ἀποφεύγει νά ὁμολογήσει τή χριστιανική του ταυτότητα καί τή σχέση του μέ τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία, γιά νά μήν χάσει τήν εὔνοια κάποιων ἀνθρώπων ἤ γιά νά μήν τόν εἰρωνευθοῦν γιά τήν πίστη του, καί αὐτός δέν εἶναι γνήσιος καί ἀληθινός χριστιανός.

Ἄς ἀξιοποιήσουμε, λοιπόν, τήν εὐκαιρία πού μᾶς προσφέρει ἡ ἑορτή τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, τοῦ προστάτου καί ἐφόρου τῆς ἐνορίας σας, καί ἄς συγκρίνουμε τή ζωή μας μέ τή δική του, τόν ἀγώνα μας μέ τόν δικό του ἀγώνα, τήν ὁμολογία μας μέ τή δική του ὁμολογία. Καί ἄς προσπαθήσουμε νά ἀκολουθήσουμε τό παράδειγμά του γιά νά ἔχουμε πλούσια τή χάρη καί τήν εὐλογία του.

© Gerbekes IMBNK